

How to study a Biblical book: - Class #1

From 'text' to 'context' to 'theme'

For Torah in Motion - by Menachem Leibtag

'Identifying units' A 'case' study, based on Parshat Mishpatim

I. The unit of laws that immediately follows the Dibrot:

Let's review the concluding sections of Parshat Yitro:

יג לא תחמד, בית רעה; {ס} ; לא-תחמד אשת רעה, ועבדו ואמתו ושורו וחמרו, וכל, אשר לרעה. {פ}

13 Thou shalt not covet thy neighbour's house; {S} thou shalt not covet thy neighbour's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor any thing that is thy neighbour's. {P}

יד וכל-העם ראים את-הקולת ואת-הלפידים, ואת קול השפר, ואת-ההר, עשו; וירא העם וינעו, ויעמדו מרחק.

14 And all the people perceived the thunders, and the lightnings, and the voice of the horn, and the mountain smoking; and when the people saw it, they trembled, and stood afar off.

טו ויאמרו, אל-משה, דבר-אתה עמנו, ונשמעה; ואל-ידבר עמנו אלהים, פן-נמות.

15 And they said unto Moses: 'Speak thou with us, and we will hear; but let not God speak with us, lest we die.'

טז ויאמר משה אל-העם, אל-תיראו, כי לבעבור נסות אתכם, בא האלהים; ובעבור, תהיה יראתו על-פניכם--לבבתי תחטאו.

16 And Moses said unto the people: 'Fear not; for God is come to prove you, and that His fear may be before you, that ye sin not.'

יז ויעמד העם, מרחק; ומשה נגש אל-הערפל, אשר-שם האלהים. {ס}

17 And the people stood afar off; but Moses drew near unto the thick darkness where God was. {S}

יח ויאמר יהוה אל-משה, "כה תאמר אל-בני ישראל: אתם ראיתם--כי מן-השמים, דברתי עמכם.

18 And the LORD said unto Moses: Thus thou shalt say unto the children of Israel: Ye yourselves have seen that I have talked with you from heaven.

יט לא תעשו, אתי: אלהי כסף ואלהי זהב, לא תעשו לכם....

19 Ye shall not make with Me--gods of silver, or gods of gold, ye shall not make unto you.

כ מִזְבֵּחַ אֲדָמָה, תַּעֲשֶׂה-לִּי, וְזָבַחְתָּ עָלָיו
 אֶת-עֹלֹתֶיךָ וְאֶת-שְׁלַמֶּיךָ, אֶת-צֹאֲנֶךָ וְאֶת-
 בְּקָרְדְּךָ ; בְּכֹל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכִּיר אֶת-
 שְׁמִי, אָבוֹא אֵלֶיךָ וַיְבַרְכֶנִיךָ.

20 An altar of earth thou shalt make unto Me, and shalt sacrifice thereon thy burnt-offerings, and thy peace-offerings, thy sheep, and thine oxen; in every place where I cause My name to be mentioned I will come unto thee and bless thee.

כא וְאִם-מִזְבֵּחַ אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה-לִּי, לֹא-
 תִבְנֶה אֹתוֹן גָּזִית : כִּי חִרְבָּךָ הִנְפַתָּ
 עָלֶיךָ, וַתַּחֲלֵלָהּ....

21 And if thou make Me an altar of stone, thou shalt not build it of hewn stones; for if thou lift up thy tool upon it, thou hast profaned it.

Till When.....

Note where we need to close the quotation marks:

[Discuss 'black-box' analogy]

II. What do we expect to find in this unit?

Is it connected to the Dibrot?

Will it be a set of laws, if so, what category?

If laws, why not all the laws, why only some?

III. Echoes of the Exodus ?

Let's summarize each sub-unit of laws

20:19-23 : Laws relating how to serve Hashem properly

21:1-11 - How to treat a 'Jewish' servant/ slave

21:12-27 - One person injuring another person [by assault]

21:28-32 - a person's property killing or injuring another person

21:33-36 - a person's property damaging property of others

21:37-22:3 - a person stealing from another (financial damage)

22:4-5 A person causing property damage by animal grazing or fire

22:6-14 - responsibility of "shomrim" watching property of others

22:15-16 - financial responsibility for a 'seducer'

IV. A change in tone that begins with 22:17

Note the "ki" word up until this point

22:17-18 - What category?

22:19 - What's the connection?

22:20 - What's the "ki" word here!

Note who punishes from this point forward

Note absolute nature of this section and its enforcement

Note how 23:9 'matches' 22:20 -

[note again - echoes of the Exodus]

What's happening in 22:10 thru 19

What's strange re: 23:13 - & what's its function?

What changes in 23:20-33

Laws? If not/ what & why?

Review - between God & Man/ Man & Man

Review 'case law' vs. 'absolute law'

Note similarities to Hammurabi - but in which section!

Is there a progression, or possibly a chiasm?

IV. The Laws that follow the Dibrot-in Parshat Mishpatim

יח ויאמר ה' אל-מושה, פה תאמר אל-בני ישראל: אתם ראיתם—כי מן-השמים, דברתי עמכם.

יט לא תעשון, אתי: אלהי כסף ואלהי זהב, לא תעשו לכם. כ מזבח אדמה, תעשה-לי, וזבחת עליו...

א ואלה, המשפטים, אשר תשים, לפניכם:

ב כי תקנה עבד עברי... יב מכה איש ומת, מות יומת.

יב מכה איש ומת, מות יומת. יג ואשר לא צדה...

כ"ב ו כי-יתן איש אל-רעהו כסף או-כלים, לשמר, וגנב, מבית האיש... ח על-כל-דבר-פשע

על-שור על-חמור על-שה על-שלמה על-כל-אבדה, אשר יאמר כי-הוא זה—עד האלהים,

יבא דבר-שניהם: אשר ירשיעו אלהים, ישלם שנים לרעהו...

טו וכי-יפתה איש, בתולה... כסף ישקל, כמהר הבתולת.

יז מכשפה, לא תחיה. יח כל-שכב עם-בהמה, מות יומת.

יז זבח לאלהים, יחרם—בלתי לה' לבודו.

כ. וגר לא-תזנה, ולא תלחצנו: כי-גרים הייתם, בארץ מצרים.

כא כל-אלמנה ויתום, לא תענון. כב אם-ענה תענה, אתו—כי אם-צעק יצעק אלי, שמע אשמע

צעקתו. כג וחרה אפי, והרגתי אתכם בחרב; והיו נשיכם אלמנות, ובניכם יתמים.

כד אם-כסף תלוה את-עמי, את-העני עמך—לא-תהיה לו, כנשה; לא-תשימוז עליו, נשך. כה אם-

חבל תחבל, שלמת רעך—עד-בא השמש, תשיבנו לו. כו כי הוא כסותה לבדה, הוא שמלתו לערו;

במה ישכב—והיה כי-יצעק אלי, ושמעתי כי-חנון אני.

כ"ג ד כי תפגע שור איבך, או חמרו—תעה: השב תשיבנו, לו.

ז מדבר-שקר, תרחק; ונקי וצדיק אל-תהרג, כי לא-אצדיק רשע. ח ושחד, לא תקח: כי השחד

יעור פקחים, ויסלף דברי צדיקים.

ט וגר, לא תלחץ; ואתם, ידעתם את-נפש הגר—כי-גרים הייתם, בארץ מצרים.

י ושש שנים, תזרע את-ארצך; ואספת, את-תבואתה. יא והשביעת תשמטנה ונטשתה

יב ואכלו אבני עמך, ויתרם, תאכל חית השדה... יב ששת ימים תעשה מעשיך, וביום השביעי תשבת-- למען

ינוח, שורך וחמורך, וינפש בן-אמתך, והגר

יג ובכל אשר-אמרתי אליכם, תשמרו; ושם אלהים אחרים לא תזכירו, לא ישמע על-פיה

יד שלש רגלים, תחג לי בשנה... טז וחג הקציר בכורי מעשיך, אשר תזרע בשדה; וחג האסיף...

יז שלש פתמים, בשנה—יראה, כל-זכורך, אל-פני, האדן ה'...

V. The purpose for being chosen [before destruction of Sedom] /Breishit 18

יז וַיְהוָה, אָמַר: הַמְכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם, אֲשֶׁר
אֲנִי עֹשֶׂה. ? וַאֲבָרָהֶם--הִיוּ יְהִיָּה לְגוֹי גָדוֹל,
וְעַצוֹם; וְנִבְרְכוּ-בּוֹ--כָּל, גּוֹיֵי הָאָרֶץ. יט כִּי
יִדְעֻתֵינוּ, לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצִוָה אֶת-בְּנָיו וְאֶת-בֵּיתוֹ
אַחֲרָיו, וְשָׁמְרוּ דְרֹךְ יְהוָה, לַעֲשׂוֹת צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט--לְמַעַן, הִבִּיא יְהוָה עַל-אַבְרָהָם, אֵת
אֲשֶׁר-דִּבֶּר, עָלָיו.

17 And the LORD said: 'Shall I hide from Abraham that which I am doing;--18. for Abraham is destined to become a **great nation**, and **through him all the nations of the earth shall be blessed!** 19 For I have **known him**, to the end that he may command his children and his household after him, **that they may keep the way of the LORD, to do righteousness and justice;** to the end that the LORD may bring upon Abraham that which He had spoken.'